

IGRE U MOM SRCU

LEGENDE
TEATRA IGARA

Otvaranje 6. Dubrovačkih ljetnih igara, Slobodna Dalmacija, 1955.

Piše: Vedran Benić

„Da nije bilo Ljetnih igara vjerojatno ne bih ostala u Dubrovniku“, rekla mi je nedavno Milka Podrug Kokotović u razgovoru za dokumentarni film „Grad od Igara, Igre od Grada“. Nakon djetinjstva i mladosti koje je provela u Splitu, kazališni angažman u Dubrovniku Milka je započela 1954. Tada o Igrama nije razmišljala, jer „tko će te zvat', ti si početnica, a na Igrama nastupaju velika imena.“ Tako bi krajem teatarske sezone, ljeti pošla u Split. No, onda je jednom zaustavio Marko Fotez: „Mala, dobit ćeš tekst za otvaranje Ljetnih igara.“ I tako je na svečanosti početka VI. Igara s *kantuna* tarace palače Sponza izgovorila stihove: „Lijep ti niče Dubrovniče, svijetli grade i čestiti, ki po svitu glasovitu, tvu ćeš slavu svud prostriti“, koje u Palmotićevo „Pavlimiru“ govore *pastijeri*.

„Kad sam pročitala u 'Slobodnoj Dalmaciji' svoje ime, samo to – sudjelovala, bila sam presretna i hvalila se na sve strane!“, sjeća se Milka. Uspio sam pronaći taj napis s Milkinim imenom „Slobodnoj“ od 27. lipnja 1955. Inače, u sjajnoj karijeri Milke Podrug Kokotović, zbog čega je i dobila počasno mjesto u programu otvaranja ovogodišnjih jubilarnih 70. DLJI, prva „prava“ uloga na Igrama bila je Emilija u „Othellu“ na Lovrjencu, u režiji Stuarta Burgea 1964.

Jedini od glumaca koji se može danas pohvaliti da mu je ime zabilježeno u programu prvih Igara, odnosno „Festivala dubrovačke renesanse“ je Pero Kvirgić. U završnici festivala, 20. i 21. rujna 1950. na Ljetnoj pozornici gostovao je ansambl zagrebačkog HNK s Držićevim „Skupom“ u režiji Branka Gavelle. Mladi Kvirgić glumio je Munua. O tome je u svojedobnom TV portretu ispričao: „Nije to bila velika, ali je bila značajna uloga. Tu sam ja propiš'o krv što bi se reklo, jer Gavella nije bio baš

Igak. Ostali dio svečanog ceremonijala protekao je u znaku koncerta Beogradske filharmonije, kojom je ravnao dirigent Kresimir Baranović, recitiranja odlomaka iz starih tekstova o Dubrovniku od Palmotića, Lucća i Gundulića, koje su recitirali članovi festivalnog ansambla, Mato Grković, Emil Kutljaro, Veljko Maričić, Milka Podrug i Predrag Tašovac. S Gundulićevom himnom Slobodi iz „Dubravke“ u izvedbi Beogradske filharmonije i dubrovačkog gradskog orkestra, te velikog pjevačkog zbora sastavljenog od svih pjevačkih zborova u Dubrovniku uz zvukove glazbe i veličanstven vatromet završen je ceremonijal otvaranja. Ubuduće kroz dva i po mjesec

taktičar veliki. Bio je dosta grub, pogotovo prema početnicima. U dobroj namjeri, ja sam ga tako i shvaćao, tako da mi je svašta govorio. Sjećam se da je inzistirao na prvoj rečenici, jer postojala je jedna predodžba - ako dobro intoniraš prvu rečenicu, onda ćeš dobro igrati.“

Legendu o Gavellinoj prvoj rečenici potvrdio mi je u razgovoru Miše Martinović. Tražeći zamjenu za ulogu Toanta u trećoj godini „Ifigenije na Tauridi“ u parku Gradac, Gavella je Miši dao prve Toantove stihove i rekao: „Ovo ćeš naučiti, sutra ćemo o tome razgovarati, pa ćemo vidjeti što će biti!“ Miše je, naravno, dobio ulogu.

Manje je poznato da je spletom okolnosti i Miše, prema osobnom svjedočenju, jedne večeri nastupio na prvim Igrama. Nakon što su ga iz građevinskog poduzeća 1949. dekretom prebacili u kazalište, gdje su tražili glumca za glavnu ulogu u predstavi „Rusko pitanje“, ispričao mi je kako je naletio Bojana Stupicu čiji je „Dundo Maroje“ s ansamblom beogradskoga Jugoslovenskog dramskog pozorišta otvorio prvi festival 1950. godine. Stupica je bio u neprilici jer mu se nije pojavio glumac u ulozi jednog od one trojice mladića, koje ljudi od teatra u žargonu uobičajeno izgovaraju skupno, naime: Nikopjerovlaho. Kako je Miše znao ulogu, uletio je kao zamjena. Premala je to uloga da bih o tome našao pisani trag u starim novinama. No, Miše je nedvojbeno glumio Nika/Vlahu u Fotezovoj preradbi Držićeva „Dunda“ još od ljeta 1949. na Boškovićevoj poljani u matičnom dubrovačkom Narodnom kazalištu. Međutim, kada je 1951. Fotezov „Dundo“ u izvedbi glumaca dubrovačkog kazališta uvršten u program festivala, prebačen je u ulogu Mara, što je ostalo zabilježeno kao njegov prvi „službeni“ nastup na Igrama.